

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Difunts

Avui és la Diada dels Difunts. Els cementiris llueixen vida. És el que té la Cultura de la Mort. Els ritus religiosos i màgics eren densos, ¿ho són encara?, i incloïen vetllades nocturnes la nit de l'1 al 2 de novembre, o nombroses misses de difunts que tenen com a objectiu permetre que els morts accedeixin al repòs etern, única forma que els vius puguin descansar. Passa sovint que els morts ens viuen la vida. Les mitologies antigues, sobretot les celtes, van descobrir que si volien dormir tranquils, calia honorar els membres de la tribu que criaven malves. Com sempre, l'Església Catòlica Apostòlica i Romana va reciclar els rituals celtes. Per combatre l'intens fred, feien un aliment ric en calories per poder suportar millor la llarga Nit de Difunts: uns panets amassats amb ametlla feta pols, ous i sucre. Amb el pas del temps, el refinament gastronòmic àrab milloraria la fórmula. Per tant, quan m'empasso uns panellets, de fet assaboreixo mil·lennis d'enginy gairebé màgic. ¿Això explicaria el seu astronòmic preu? Amén dels difunts propis, convé recordar que tal dia com avui morien el dramaturg George Bernard Shaw (1925), l'actor José Luis López Vázquez (2009) i el cineasta, assagista, poeta Pier Paolo Pasolini (1975). No hi ha alegria sense dol, avisa el refranyer.